Balassa-Gyarmat, 1885. augusztus 30. 35. szám. XIII-ik évfolyam.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 6 frt.
Fél évre . . . . . 3 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.
Előfizetési pénzek, reclamátiók és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK
és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.
Hirdetések díja: öt hasábos petitsor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.
Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttér garmond sora 20 kr.

B.-Gyarmat augusztus 28.

A svindli lábra kapott. Ez aztán rákfenéje mindennek. A fiuk türelmetlenek az apai vagy anyai örökség iránt, perlik a szülőt, hogy örökségét adják ki, azért, hogy nagyravágyásuknak eleget tehessenek, hogy svindlizhessenek! Mit törődnek ők a családi kötelékekről? Csak pénzök legyen, az a fődolog. A nagyravágyás, önteltség, hiuság, urhatnámság, s a nagyzás hóbortja tartja megszállva a társadalom jelentékeny részét. A hazai sajtó alig veszi észre e veszedelmes rákfenét, mert a szabadság ügye mellett az alkotmányos jogokat védi s főtörekvése abban nyilvánul, hogy művelttó s a külfölddel versenyképessé tegye az országot.

Nem szabad azonban e magasztos hivatás mellett teendőink legfőbbikéről, a társadalomnak egészségessé tételéről sem megfeledkeznünk.

Uton-utfélen ugyanis a társadalom beteges tüneteire bukkanunk. A zilált vagyoni körülményeket, ha komolyan megvizsgáljuk a dolgok miben létét, leginkább a többnek látszani akarás idézi elő, mely ellen legbiztosabb óvó szer a szerény háziasság. Sok család ment tönkre az utóbbi évtizedben s még több van a végpusztulás lejtőjén. A nemezis emelte föl boszuló karját s a hydra jár vele karöltve. Herkulesre várakoznak e szörnyetegek . . . .

Az anyagi bukást az erkölcsi hanyatlás követi, mely a legszebb jellemet is befeketiti. A jellemtelenség szülőanyja a demoralizácziónak.

Évekkel ezelőtt még kis felhőcske volt a demoralizáczió s immár a társadalomban mindinkább rohamosan terjed az. A könnyű szerrel való meggazdagodási mohó vágy lábra kapott, a munkátlanság gyökeret vert a beteges hiuságon a henczegő nagyravágyáson alapuló „urhatnámság“ polgárjogot nyert.

A családapák keresegve szólnak a mostani piperés időkről, de nincs elég erkölcsi erejök ellentállani a kóros állapotnak, mert attól tartanak, hogy megkövezik őket, holott jól tudják, hogy a költekezés a családi eladósodás méhét rejti magában, de egyuttal a házi czivodás ördöge is megszállja lelköket. Ha a társadalmi tényezők idejekorán megszüntetik a családok boldogságát bénító s megmételyező undok nagyravágyást és az ezzel karöltve járó urhatnámságot, akkor rövid idő alatt szomorúan tapasztalhatjuk, de egyuttal fájlalhatjuk is a legveszedelmesebb hatást, melyet a „gyászlovagok“ előidéztek. Eddig csak fekete kávé mellett észlelhettük a közhangulatban megütközést keltett társadalmi zavarok kutfejét, de orvoslása feledékenységbe látszik menni a nagy politika mellett. Biztunk abban, hogy a közvéleményen át desztillálódnak az egészséges eszmék s hogy az épérzékűek komoly hadat inditanak a társadalmat fenyegető nagyzási hóbort ellen.

Nem szükkeblüség vezeti tollunkat, hanem a gyakori életből téptünk ki egy levelet. Mostanában ugyan a legszentebb eszmék is feledésbe mennek, mert a napi, főleg pedig politikai események torlódása foglalta el az embereket.

Maga az ifjuság nagy része az ördög párnáján heverész s szégyenli a keresettel járó munkát, de nem átalja a szegény szülőket pénzért zsarolni. A „nagy pipáju, de kevés dohányu“ apa pedig, a helyett, hogy az üres lóhaság után kapkodó „svihákot“ rendre utasitaná, kifizeti számláit s dédelgeti egész a „non plus ultra“ rangfokozatáig.

De hát hol vannak a jobb érzésüek? Miért nem emeli föl szavát a nemesebb rész? Tán nem érkezett el még ideje?

Bizony jó volna, ha az erkölcsi hanyatlás ellen szövetkeznék az állam, társadalom; tapintatos dolog volna az iskolákban is az érzék javitására dolgozni. — Hogy ily fekete szemüvegen át vizsgáljuk a társadalmat, azon ne ütközzék meg senki sem, hiszen nem másért rettegünk, mint a magyar társadalomért, mely az államnak képezi alapját.

Le a svindlivel, egészséges társadalmat akarunk! Audaces fortuna juvat. D.

Helyes iskoláztatás.

Nehány nap választ el mindössze a beiratkozásoktól. A szülőknek van még alkalmuk gyermekök helyes iskoláztatása felől gondolkodni; a gyermeknek van ideje hajlamai és tehetségei felől meggyőzni nagyreményü szülőit — Az utolsó órák szoktak rendesen dönteni különösen ott, a hol hosszabbra nyulik az elhatározás.

A tizenkettedik órában szükségesnek is, meg kötelességnek is tartunk elmondani egyet mást a helyes iskoláztatásról.

A helyes iskoláztatás jelöli meg minden ember jövőjét és boldogságát napjainkban, midőn elvégre is a műveltség előnyeit föléje helyezik a származás véletlen szerencséjének.

Tehetséget a helyes iskoláztatás nem adhat. De kifejlesztheti a fokozhat, mig a parlagon veszteglő tehetség nem egyszer elkallódik, vagy helytelen irányban fajúl el.

A helyes iskoláztatás viszonyba hozza a szülők anyagi helyzetét a gyermek tehetségével s a tehetséget a jövő számára értékesiti.

Szegény ember, a ki a mindennapi élet gondjait alig birja legyőzni, ne álmadozzék gyermeke magas iskoláztatásáról, mert keserü sorsot vesz vállára s bizonytalan jövőnek teszi ki gyermekét.

Az ipar és kereskedelem pályája napjainkban már a legtisztességesebbek közé kezd tartozni.

Nem gúnyolja ezt már az elszegényedett gentry, de szerencsét keres rajta s nem kicsinyiti a nem mindennapi műveltségü ember, hanem siet általa boldogulni.

Müvelt iparos és müvelt kereskedő olyan nemzetiéti tenyező, mely előtt mindenki kalapot emel.

Hol kezdődik a helyes iskoláztatás?

A hol a helyesen gondolkodó apa kezdődik. A mint a gyermek tanköteles éveibe lép, irassa be azonnal az elemi iskolába.

Itt nyeri a szellem legelső benyomásait, itt tanul meg a képesség járni.

Innen az ut a középiskolákba nyilik.

A helyes iskoláztatás elve nem fog zavarba jönni az utak megválasztásában

A gymnasium bevezet tudományos pályára, a reáliskola az élet gyakorlati ösvényeire. Ott a felső iskoláztatás a végső czél, itt a végső czél, itt a kereskedelem és ipar régióinak müvelt elemekkel való ellátása és gyarapitása.

A helyes iskoláztatás a jeles tehetségü fiut, ha jó mód is kerül hozzá, tudományos pályára lépteti. De számba veszi egyuttal a fiu képességeit, a praktikus életpályák szerencséjét és a tudományos pályák tultömöttségét is.

És ilyen körültekintés után következik a döntő lépés.

Döntő azért, mert a helyes iskoláztatás utjai határozottak, a ki elkezdte az egyiket, az csak nagy rázkódtatásokkal folytathatja a másikon.

Néhány nap választja el még a szülőket a helyes iskoláztatás fontos eszméjének megvalósitásában.

A gyermek jövőjéért aggódó szülői szív megdobban, az elhatározás óriási fontosságát átérző apa küzd magával, de a század szelleme is hozzászól s hazánk müvelődési körülményei szintén szavaznak.

Vajha mennél többen eltalálnák a helyes iskoláztatás boldogitó ösvényét!

Az ügyvéd-kérdés.

Nem időszerütlen talán a prókátor-kérdéssel egy kissé foglalkoznunk. Hiszen nincsen a nagy politikán kivül amugy sem kedvesebb themája a magyar embernek, mint szidni a prókátort, mint szidni a judikatúrát.

Hanem aztán valljuk meg őszintén, nagyon sokszor nem igazság nélkül cselekszi ezt.

Mert a mi az igazságszolgáltatását különösen ennek módnélküli drágaságát no meg azt a sok chercze hurczát, a melynek bála a szóbeliségnek az éj homályában való késedelmezésének — ki van téve mindazon szerencsétlen halandó, ki az igazság kimérésére szorul, mondom amiezeket illeti, a panasz feltétlenül igaz.

Semmi sem jellemzi igazságügyi állapotunkat jobban, mint épen az igazságügyminiszter egyik tudós professzor kollegájának élcze, a melylyel talán akaratlanul is a legkitünőbben jellemzé az általános igazságügyi viszonyokat.

A tudós professzor ur az ügyvédi vizsgáló bizottságnak is tagja volt egykoron. Lehet, hogy most is az. Egy ilyen vizsgálat alkalmával egy konkrét jogesetet, mint ő mondá saját esetét, adta fel az izzadó kandidátusnak.

Én egyszer egy könyvet adtam kölcsön egy barátomnak, mondja a professzor ur, — s az a málheurom történt, hogy e barátom ellen végrehajtást vezetvén egyik hitelezője, az én könyvem is foglalás alá került. Ha ez önnel történik tisztelt amice, mondja mit csinált volna könyvének visszaszerzésére.

A jámborkandidátus elmondotta, hogy igy és igy felszerelt igény keresetet adott volna be, melyben tárgyalás kitüzését, a lefoglalt könyv iránti tulajdonjogának megitélését és annak a zár alól leendő feloldását kérelmezte volna. Elmondta szótal sprótal az egész legényper lefolyását, s már várta az örök ur helyeslését, a mikor az helyeslés helyett azt mondta:

Ügyetlen prókátor lesz magából amice. Lássa én okosabban cselekedtem. Megtudtam mikor lesz a licitáció, elmentem oda, s megvettem tulajdon könyvemet. S higyje meg sokkal olcsóbba került, a sok fáradságot nem is számitom, mintha az igény perimeguditottam volna.

A mi magyarán mondva annyit jelent, hogy ha valamely jogod vitássá vált, mondj le rola, mert bizony kevesebbet vesztesz e lemondás által, mint a mennyibe e jogod érvényesitése kerül.

De a mikor megengedjük, sőt nyiltan elismerjük igazságszolgáltatásunk gyarlóságait, épen ezen beismerésünk által véljük legiukább megvilágitottnak annak a másik vádaskodásnak igaztalanságát, melylyel nagy közönségünk a prókátorokat illeti.

Nem czélunk és Magyarország ügyvédjei nem is szorulnak arra, hogy mi védelmükre keljünk, s tulzásokba sem akarunk esni, azért e tekintetben is elismerjük, hogy e különben tiszteletre méltó karnak is vannak épen ugy mint minden más testületnek méltatlan tagjai, — de mikor ezt elismerjük, akkor kimondhatjuk azt is, hogy Magyarország ügyvédsége akár tudományos képzettség, akár jellem dolgában mindenkor kiállja a hasonlitást Európa igen sok mü-

volt államának hasonnemű testületeivel épen ugy, — mint édes hazánk bárminemű egyéb korporációjával.

A ki például a fővárosi ügyvédi kart általában épen ugy, mint annak egyeseit ismeri, lehetetlen, hogy egyes, bizonyára az ügyvédi kar által legjobban sajnált „cause celebre“ ek daczára, a milyennek a sajtó egy bizonyos része szereti felfogni minden egyes prókátornak inkorrekt viselkedését, — mondom lehetetlen, hogy ezek daczára a legnagyobb tisztelettel ne viseltessék irányában.

Honnan hát mégis, hogy a magyar ember olyan előszeretettel szidja a prókátort?

Megmondom azt is. Az igazságszolgáltatás a mint mondám drága is, rosz is.

Nem akarok ezzel vádat emelni az általam igen tisztelt birói kar ellen. A hiba nem bennünk, hanem az intézményekben keresendő, s épen azért erős meggyőződésem, hogy az igazságszolgáltatás nem fog javulni az intézmények gyökeres reformálása, szóbeliség behozatala s a felebbvitel egyszerűsitése, a közvetlen közvetlenség behozatala nélkül még akkor sem, ha a Curia elnökétől az utolsó falusi biróig csupa: Daruváryak, Vajkayak, Karapok s birói karunk egyéb kitűnőségei kezelnék is az igazságszolgáltatást. Ezt a drága és rosz igazságszolgáltatást a nagy közönséggel szemben a prókátor képviseli. Ő mint mondani szokás, a per első birája Ő a közvetitő, ő az érintkezési pont a közönség és a — Judikatura között. Az ő kezéhez fizeti a közönség előbb a perköltséget, vulgo előlegeket, melyet azut n az a Moloch már t. i. a Judikatura értem, elnyel; a prókátor kezéhez kell fizetnie a vesztes félnek idővel tartozását, valamint ettől várja jogainak érvényesitését magyarán mondva pénzének behajtását a másik, s midőn hetek, hónapok néha évek mulnak el anélkül, nogy e várakozása teljesülne, pedig mindezekben a prókátor nem hibás, mégis ő az, kit pénzzel nem győznek, ő az, a ki semmit sem tesz az ügyben, a ki felei érdekeit (mintha bizony azok nem az ő érdekei is lennének) elhanyagolja.

Legyünk azért hát igazságosak. Kövessünk el mindent igazságszolgáltatásunk mizeriáinak megszüntetésére. P. L.

A nógrádmegyei tantestület közgyülése.

A tantestület ez évi közgyülését augusztus hó 26-án tartá meg Verőczén, hol az összes lakosság által szives fogadtatásban részesült. Verőcze községe 1600 lakossággal bir, a lakosság folytonos művelődését és szaporodását tekintve valóban igényt tarthat arra, hogy nagyközséggé alakittassék.

A tanitók ünnepélyes fogadtatásáról, elszállásolásáról és ellátásáról egy Oroszi Jenő ref. lelkész úr elnöklete alatt álló bizottság gondoskodott, melyben Jeó Sándor körjegyző úr mint rendező és szives házigazda tevékeny részt vett.

A közgyülés Zelenka János elnöklete alatt folyt le, ki első fellépésekor igen sok jelét adta az elnöki képességnek és tapintatosságnak. Ez kitünik abból is, hogy egy Sneff János losonczi képezdei tanár által beadott odiosus indítványt minden következményeiben megelőzött s a napirendre téritette a mesterségesen felszaklatott kedélyeket. Ugyanis tudvalevő dolog, hogy még 1883-ik évben egy közigazgatási bizottsági ülésen Reményfy József közig. bizottsági tag ur a tanitó gyülésekről ugy nyilatkozott, mintha ezek orakis mulatsági czéloknak (sárga földig való ivásnak) szolgálnának alkalmat. Ez ellen még ugyanazon évben Müller János volt elnök nyilatkozott a tantestület nevében és Reményfy József urat a jelzett kifejezésekért tendentiosus rágalmazónak nyilvánitá. Hogy mily célja volt ezen nyilatkozatnak, arról lapunkban annak idején megemlékeztünk. Az ügy azóta teljesen elaludt, mig most egészen váratlanul elevenittetett fel Sneff János által, ki ugy látszik ezzel bizonyos kedvezőtlen áramlatnak akart szolgálatot tenni. A tantestületet a frázisok hatása alatt már majdnem megszavazta Sneff azon indítványát hogy Reményfynek két év előtti (!) eljárása rosszalttassék és hogy Komjáthy Anselm (ki a gyülésen részt nem vett) tanfelügyelő ur felkéressék oda hatni, hogy Reményfy József mint ezidő szerint B.-Gyarmat városának iskolaszéki elnöke ezen állásától elmondittassék. (Ezt ugyan nehéz lett volna keresztülvinni! (Szerk.)

A közgyülés, az elnök által higadtabb gondolkozásra előkészitve, Hudecz Mikra és Szondy tanár urak érvdús felszólalásai után napirendre tért.

Kilcsek Gyula kis-marosi tanitó egy igen sikerült előadást tartott a természettannak kezelő jéből a népisk. V. és VI. oszt. és egy gonddal kidolgozott értekezést Budapesten Pestalozzy nevelés elveinek összehasonlitásáról

Zelenka János elnök jelentésének főbb pontjai, hogy a tanitói árvaházra a gyüjtés megindult s maga B Gyarmat tanitósága 200 frtot gyüjtött e czélra. A kezelő bizottságba Kemény G. elnöklete mellett Brett M. Vilim J. Debreczeni M. Bodrogi M. és Tomesko N. lettek megválasztva. A földrajzi kérdő pontok közül a be nem érkezettek tanfelügyelői intézkedés alapján lesznek beszedendők.

A beérkezett között 60 olyan mű van, mely a tantest. méltó dicséretére válik. A fuvar és napi dij iránt hozott közigazgatási biz. ismert végzés ellenében az egylet felfolyamodással él.

Makkai Sándor veröczei ref. tanitó Verőcze tanügyi történetét tetszéssel adta elő.

A Zelenka által inditványozott megyei tanszermuzeum felállitása iránti előterjesztésére, annak létesitése kilett mondva a szervező bizottságban. A támogatásra a megye megkeresletik.

Zelenka elu. mellett Tomesko N. Wagner I. Hábor S. Kemény G. Debreczeny M. Vilim J. Molnár P. és Jauluz F. lett megválasztva.

A könyvtár áll 240 drbból 333 kötet és 135 füzettel.

A könyvtár 3—3 év alatt fog ambulálni az 5 tanitói körben.

A jövő évben tartandó országos tanitó gyülésre képviselőkül megválasztattak: Zelenka János és Porázik György.

Igen érdekes előadmány volt a Hábor Sándoré, melyet az 1875. 32 tanitói nyugdij törvény revisiója tárgyában tartott. Az általa tett és bizottságilag kidolgozott javaslatok elfogadtattak.

Ezzel a tárgysorozat kimerittetett, s mondanunk sem kell, hogy a közgyülést Krompach vendéglőjében banket követte, melyen 1 frtért 10 tál ételt és bort lehetett kapni. A toasztok sorát Zelenka János elnök nyitotta meg, ki Ő felségét s családját éltette. Kossuth Lajosnak üdvözlő táviratmeneszteteti nevenapja alkalmából, éltették az elnököt, Trefort közoktatási minisztert, a megyei sajtót stb.

Gyülés után Füssy Pál kanonok ur kalauzolása mellett Visegrádra történt kirándulás. Ekkor a hajón Wagner István érdekes felolvasást tartott a vár történetéről.

A nap szép programmját képezte végül azon hangverseny és tánczesiély, melyet a veröczei derék bizottrág rendezett. A hangversenyen közreműködtek a tantestület dalár tagjai, Oroszy Jenő, és Szacsvay Sándor urak, az első Poe Edgar holló-ját, a másik Arany Pázmány lovagját költői felfogással szavalván. A tánczmulatság igen kedélyesen folyt s 18 pár táncolta a négyeseket. A mulatságban résztvettek: Joó Sándorné, Szacsvay Sándorné, Sonnerné, Szabó Sándorné Frivaldszkyné, Vas Sándorné, Bellus Béláné, Thuróczy Gáborné, Haydem Gergelyné, Makkay Sándorné, Valcz Józsefné urhölgyek, továbbá Giffing Ida, Békei Rózsa, Rajnai Ilka, Szabó Margit és Matild, Fábián Irma, Szabauer Anna, Kürthy Emma, Krausz Ilka és Valcz Borbála kisasszonyok.

Gazdászattan viszonya a népiskolához.

A társadalom alapmüvelete a népnevelés és tere a népiskola. Itt készül az alap, melyre az egész állam szerkezete nehezül, — itt vettetik azon mag, mely a nemzeteket anyagi és szellemi erőben hatalmassá tenni képes.

De éppen mivel ily fontos szerep jutott osztályrészül, mind a hozzá való anyag megválasztása, mindpedig a munka kivitele a legnagyobb figyelmet érdemli. Itt a reményt készvalónak, a lehetőséget bizonyosnak tartani nem szabad. Itt biztos és kijelölött uton kell haladni; mert ingadozó léptek bizonytalan örvényen, czélhoz sohasem vezetnek, de nem is vezettek.

De szóljunk mindenek előtt magáról az anyagról, melynek viszonyitását a népiskolához tűztem ki ezen értekezésem tárgyául.

Hazánk földmivelő ország, melyben összes népességének 32 százalékja — tehát mintegy 5 millió ember foglalkozik földmüveléssel. Öt millió ember munkálja drága véren szerzett hazánk földjét, hogy megteremje mindennapi kenyerünket. Mig más nemzetek-nél a fejlődött, a virágzó kereskedelem, a magasabb foku értelmiség mint hatalmas tényezők működnek össze, — addig nálunk kizárólagosan a földmüvelésre kell támaszkodnunk, mert ez azon egyedüli forrás, mely képes szükségleteinket fedezni. Mindennek, de mindennek a földből kell előkerülnie, ugy hogy nagyon is való ezen állitás, hogy: „A földmüvelés és állattenyésztés azon anyai emlők, melyekből az egész állam táplálkozik.“

Ezen igazságokkal szemben, mégis be kell ismernünk, hogy a gazdászat érdekeivel igen keveset, (a kertészet még pedig e megyében a községi faiskola kertekkel) épen sem törődünk.

A szakismeret fejlesztése nálunk még másodrendü dolog, pedig hiányos gazdasági rendszerünk mahonap, kihatói erejénél fogva, az egész államszerkezetet süllyedés és tespedés de tarthatlanság képében támadja meg, tej és mézzel folyó kánaán országunkat oda juttatja, hova jutott Olaszország hajdan gazdag éléstára . . . , Szicsilia.

A tényálladék ezen kérlelhetlen logikája vezette be a gazdászattant a népiskolába s tán egy ily rémes kép kalauzolta törvényhozó atyáinkat azon tudatra, hogy az 1868. évi 38. t. cz. 11-ik § a g) pontjának a többi tantárgyakkal együtt a népiskolákban illetékes helye van s hogy ez lehet tán azon nagy reformátor, mely gazdasági rendszer vagy jobban rendszertelenségünket rendes kerékvágásba hozza, a föld termő erejét és hozományát emeli s megmenti a neki indult elszegényedéstől.

Hogy ez egészséges nézet volt, tagadni nem lehet, mert örök igazság marad, hogyha drága hazánkban segiteni akarunk; az egyes honpolgárok anyagi jobblétét kell biztositanunk. Ezen biztositó bank pedig mindnálunk a föld, mely azonban föltétlenül megkivánja a fejlesztett szakértelmet, kitartó vas szorgalmat és okszerü munkásságot.

Példa erre nyugoti szomszédaink eljárásai; hol az elvetett mag 16—20 szemet terem, mig nálunk a föld alig ötszörözi meg az elvetett mennyiséget; — pedig éghajlatuk a mienknél kedvezőtlenebb, több az akadály és nehezitőbb a körülmény; de a mit a természet ez irányban megtagadott, azt a szakértelem, munka és szorgalom által iparkodnak pótolni.

Már korán bevésik a gyermekek szivébe hogy: „Munkásság és ész, a szerencse családtike, ebbe előbb utóbb belekap; abrakolt henyeségbe ellenben csak vakszerencse botlik meg.“

De hogy a gazdászattannak a népiskolában illetékes helye van, kitünik már ama nevelészeti alapelvből: „Hogy tanitsunk az életnek“ ez pedig máskép nem magyarázható, mint ha a tanoncz arra tanittatik, a mire ez életben legtöbbször szüksége van és lesz; s ki vonná kétségbe azt, hogy a legtöbb falusi népiskola tanulói földmüvesekké lesznek s igy jelenlegi álláspontunknál érintett nevelészeti alapelvnek ellenkezőjét tesszük; mert midőn a gyermek az iskolából ki lép, azon veszi észre magát, hogy mint jövendőbeli gazda gazdászattant nem tanulván, azt nem is tudja, nem érti.

Nem szükség a gazdászattant a többi előirt tantárgyak rovására kiemelni, de igen is szivből ohajtandó, hogy a falusi népiskolában elfoglalja azon helyet, melyet számára a gyakorlati élet kijelölt s állam fontosságánál fogva megérdemel, hogy igy a gyermek fejlesztett értelmiségének a gazdászat okszerü elvei által tápanyag nyujtassék, vagyis ha megtanitottuk a gyermekeket kellően gondolkozni, adjunk nekik ily szellemi anyagot, a melynél gondolkozásukat pályájuknál fogva érvényesithetik.

Node most már a rendes kerékvágásban vagyunk, fogja tán egy vagy másik mondani, hisz a gazdászattan tanitása a népiskolaban elrendelve van s igy nem kell aggódva tekintenünk a jövőbe.

Erre nem lehet kedvezőbb feleletünk, mint boldog önczalódás: mert hogy abból a népiskolai törvényből mennyi van az életbe átültetve és mennyi maradt még papiroson, azt minden néptanitó jól tudja, sőt igen sok esetben — fájdalom — érzi is.

A gazdászattan is több elrendelt tantárgygyal, még legtöbb helyen sóvárogva várja hajnalát s várhatni fogja még soká, ha a végrehajtás mostani állapotában továbbra is megmarad; birjuk az igéret földét irásban; vagy ha jobban tetszik, egy más kifejezéssel: irott malasztot még senkit sem üdvözitett meg.

(Folytatása következik.)

Hirek.

Hymen. Ipoly-Pásztón (Hontm.) Pintér György e napokban tartotta eskövőjét Dely Etelka kisasszonynyal Dely János földbirtokos szép és müvelt leányával. Koszorúleányok voltak: Nagy Ilonka, Patay Erzsike, Turcsányi Etelka, Dely Rózsika, Pintér Katicza és Stefkovics Ilonka. Násznagyok: Szabadhegyi Géza és Kádár Kálmán urak. Az eskövő nagy fénnyel ment végbe. — Schönberger Fülöp aug. hó 26-án kelt egybe B.-Gyarmaton Grünbaum Malvin kisasszonynyal, dr. Grünbaum Jakab kedves és szeretetre méltó leányával. — Pólya Lajos nagyölvedi (Barsm.) ref. lelkész, s lapunk munkatársa aug. 7-én vezette oltárhoz a bájos Halász Terézia kisasszonyt. — Goldberg Ignácz, váczi fakereskedő aug. 30-án tartja eskövőjét a köztiszteletben álló Kohn Márk helybeli gabnakereskedő úr szépmiveltségü leányával, Szidonia kisasszonynyal.

A nógrádmegyei 52-ik honvédzászlóaljból 4 század legénység aug. 26-án indult el Nyitrára a nagy gyakorlatra, mely 21 napig fog tartani. A legénység élén Györgypál Ferencz őrnagy úrral, vigan indult utnak.

Halálozás Özv Tomka Károlyné, városunk köztiszteletben álló polgárnője, aug. 28 án reggeli 5 órakor hosszas szenvedés után jobb létre szenderült. A soktagu tekintélyes család gyászából részét kiveszi a boldogultnak minden jó barátja és ismerőse A család által kiadot gyászjelentés igy hangzik: Thomkaházi és falkusfalvi Thomka Vilmos cs. kir. huzár ezredes, saját és neje valamint leánya; továbbá nővérei: Laura férjezett Reke Albertné, saját, férje és gyermekei: Hermin, férjezett Gazdik Lajosné, saját, férje és gyermekei valamint unokái: Malvin, férjezett Szabó Jánosné saját, férje és gyermekei; Irén, férjezett Kacskovics Ferenczné saját, férje és gyermekei, valamint Gonda Károly mint unoka nevében, mély fájdalommal jelentik a szeretett anyának, illetve napának, nagy s szép anyának bold. Thomkaházi és Falkusfalvi Thomka Károly özvegyének Báró Vilmának élete 66-ik évébe, a végső szentségek ajtatos felvétele után 1885. évi augusztus hó 28-án reggeli 5 órakor rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei 1885. évi augusztus hó 29 én d. u. 4 órakor fognak a róm. kath szertartás szerint B.-Gyarmaton a családi sirboltba öröknyugalomra helyeztetni Az engesztelő szentmise áldozat 1885. évi augusztus hó 31-én reggeli 8 órakor fog B.-Gyarmaton a Mindenhatónak bemutattatni. Áldott legyen emléke!

Ráth Margit, Ráth László b. gyarmati lakos 14 éves kedves leánya hosszú szenvedés után aug. hó 21-én este 8 órakor elhalálozott. — Az annyi szenvedést átélt szép fiatal leányka temetése aug. 23 án (a mult vasárnap) nagy részvét mellett ment végbe. — Csendes legyen nyugvóhelye!

Pokorny Jenő losonczi illetőségü b.-pesti lakos, saját és kiskorú gyermekei: Kornél, Teréz, Margit és Károly vezeték nevét: Pogányra magyarositot a.

A megyei vasuti aláirások B. Gyarmaton javában folynak, a vidéki aláirások azonban nehezen jönnek be. Eddig alig számba vehető kötelező nyilatkozat érkezett be. Felkérjük ezutal is a vidéki érdekeltséget, hogy ne késsék az aláirásokkal, mert a vasuti bizottság addig, mig megfelelő részvényekkel nem rendelkezik, semmiféle actióba nem léphet. Az idő drága!

Végtárgyalás. A b.-gyarmati kir. törvényszék büntető osztálya Juhász György marczali lakos emberölési bünügyében aug, hó 21-én tartotta meg a végtárgyalást. Az eset az, hogy Juhász György Kis István marczali lakossal f. évi april 12-én a marczali korcsmában keményen összeveszett s összeverekedett valami birtok per végett. — Kis István a veszekedést Juhász György házánál is folytatni akarta, s a ház becsukott kapuját kezdte döngetni. Ekkor Juhász György, ki épen akkor ebédnél ült, felugrott, felkapott egy nagy kést, kiszaladt, felnyito ta a kaput s Kis Istvánt üzőbe vette. Kis István szaladás közben elesett, s e pillanatban Juhász György a nagy kést kétszer döfte az el esett Kis István hátába, minek folytán Kis István belső elvérzés következtében nehány percz mulva kiadta lelkét. — A bíróság 4 és fél órai tárgyalás és 18 tanu kihallgatása után Juhász Györgyöt egy és fél évi börtönre, 16 frt temetési és 200 frt tartási költségekre itélte el. A kir ügyész felebbezett.

Mükedvelői társulatunk szept. hó elején a „Pry Pál" czimü jeles szindarabot fogja játszani, melyben a czimszerepet Szerémy Zoltán úr jeles komikusunk, fogja előadni.

A b.-gyarmati mükedvelői társulat f. é. aug. hó 15-én tartott előadásának bevétele 123 frt 90 kr Kiadás 46 frt 55 kr, tiszta jövedelem 77 frt 35 kr ennek fele, vagyis 38 frt 67 és fél kr, a b. gyarmati nemzeti iskola alapitványa javára főt. Hollovinszky Károly ur kezéhez átszolgáltatott.

A r. kath. elemi fiú iskolában az 1885—6 tanévre a beiratások f. évi szept. 1—8 ig tartanak. A rendes tanitás 9 én kezdődik. Évi tandij 3 frt, beiratás dij 30 kr, mely összeg a beiratásnál lefizetendő. Szegénységöket igazoló tanulók a tandij alól felmentetnek.

A pozsonyi szt. Vinczéről nevezett irgalmas nővérek vezetése alatt levő róm. kath. leányiskolában, az 1885 6 tanévre, a beiratások aug. 30 án veszik kezdetöket, és tartanak bezárólag szept. 8-áig. Az igazgatóság.

A b.-gyarmati izraelita elemi iskolában a beiratások f. augusztus hó 30 án veszik kezdetöket.

A losonczi m. kir. áll. főgymnásiumban az 1885 6 tanévre a tanulók szabályszerü fölvétele f. augusztus hó 29, 30 (csak délelőtt és 31 én d. e. 9—12 és d. u. 3—5 óra közti időben fog megtörtenni. E napokban tul jelentkező tanulók, csak igazolásukra szolgáló fontos okok folytán vétethetnek föl a felsőbb tanhatóság által. Az intézetbe először felvendő tanuló, köteles mult évi iskolai bizonyitványát kivül még keresztlevelét (születési bizonyitványát) is benyujtani, mivel a nélkül semmi esetre sem fog felvétetni. Minden tanuló fizet 2 frt felvételi dijat, 1 frtot az ifjusági könytárra és 50 krt az értesitő nyomatására; összesen tehát 3 frt 50 krt, melynek lefizetése alól senki sem mentheto fel. Különösen kell még fizetni 18 frt tandijat, 9 frtos félévi előleges részletekben. A magán-, pótló- és javitó vizsgálatok, a beiratási napokon, esetleg később is fognak megtartatni.

A b.-gyarmati polgári iskolában az 1885 5-ik tanévre szóló beiratások szeptember hó 1. 2. 3-án fognak megtartatni; és pedig délelőtt 9 től a fiu- s délután 2 kor a leánytanulók részére. Szeptember 4 én tartatnak a fölvételi s 5-én a pót s javitó vizsgák.

Az országos ügyvédi congressus f. hó 27-én kezdte meg ülésezését. Az érdeklődés ügylátszik nem nagy, mert a kamarailag bejegyzett mintegy 5000 ügyvéd közül csak körülbelül 400 an jelentek meg. A congressus elnökévé Hodossy Imre, budapesti ügyvédi kamara elnöke, alelnökökül Ritoók Zsigmond nagyváradi és Kövy Tivadar, b. gyarmati ügyvédi kamara elnöke és közszeretetben álló tagja, választattak meg.

Nógrádmegyei közigazgatási bizottság f. é. szept. 2-án tartja ülését.

Városunk közönségét f. hó 25 én ugyancsak felültette egy „Maczalek Kálmán" nevezetü szédelgő, ki mint utazó „fénytani előadó" a nevezett nap estéjére a szinkörbe „nagy fénytani előadást", a ködfátyolképek 40 változatát, hirdette egy terjedelmes programmban, s midőn a közönség a szinkört megtöltötte, oly mutatványokban részesitette, milyeneknél gyermekeknek még a dajka is külömbeket állit elő ujjaival gyertyavilág mellett. Volt is fütyty, boszankodás elég mig végre a közönség a „müvészt" ott hagyta előadásának befejezte előtt. A „fénytani előadó", ki minden szerek nélkül jött a városba, — az előadás végeztével ugyancsak gyalog oldott kereket, igy látták őt futni esti 11 órakor a Szécsényi-utczán. — Igen ajánljuk rendőri hatóságunknak, hogy az „előádási engedélyek" kiadásánál szigorubb legyen s az ily bebizonyult szédelgőket „fénytani előadásunk" után nyomban tolonczoztassa ki.

Dr. Feledi Ferencz járási orvos ur a mult héten a nógrádi járásban tett körutazást, meglátogatván a kosdi kört, hol szigorú egészségügyi intézkedéseket tett a községekben. El kellene ez másutt is!

Pályázati jelentés. A „Magyar Háziasszony" szerkesztősége által f. é. május 24 én elbeszélésre hirdetett pályázatra beérkezett összesen 142 pályamunka, a mi tényes tanujele annak, mily széleskörü elterjedtségnek örvend e közkedveltségü lap. E pályamüvek közül a pályabirák 41 et itéltek kitüntetésre méltónak s ezek közül az első dijat (3 cs. kir. arany) Sikor Margit: „A szerelemről" czimü müve nyerte el. A második dijra két munka ajánltatott a pályabirák által mint olyan, mely méltó a jutalomra. Mind a két mü nek ismételt felolvasása után a „Magyar Háziasszony" kiadója arra határozta el magát, hogy a pályadijakat egy további aranynyal megtoldja, ugy hogy már most mind a két munka második dijban részesitheto. A második dijat nyert munkák: 1. „Sophie." Szerzője Farkas Mihályné sz. Kenessey Gizella. 2. „Kádár Gazsi." Szerzője Ujlaki Antal. A pályanyertes müvek közlése a „Magyar Háziasszony" oktoberi számaiban fog megkezdetni s e lap olvasónői már is feszülten várják azok megjelenését.

Gondolatok.

(A nőkről s a nőknek)

A szerelem az egyetlen szenvedély, mely nem születik se multtal, se jövővel. Balzac.

Egy ház, melyben sok leány van, olyan mint egy könyvkereskedés, oda jönnek az emberek, megnézik a könyveket, elolvassák a czimlapot, lapoznak is egy kissé, de ritkán vesznek könyvet, — ritkán visz valaki egyet is haza magával. Saphir.

A szerelem vagy mindent megbocsát, vagy semmit se. Balzac.

Mulatságokon láthatunk hölgyeket, kik ugy ülnek, mint az öreg tengerészek a tenger partján — nézve az árral küzdő fiatal matrózokat. Balzac.

Oly nők, kik mulatság alkalmával sohse ülnek, igazán otthon maradnak. Haug.

Nőt elkisérni többféle okból lehet. Tiszteletből kisérni egy nőt szép, udvariasságból nemes, de biztonság szempontjából veszélyes. Noriac.

A házaséletben a férfi mindent bizonyit, de semmit se bizonyit s mindent kivisz. La vie parisienne.

A nő mérlegén sohse nyom annyit a nagy jótékonyság, mint egy kis sértés. Stahl.

A nő hivatása az okos embert elbolonditani. Marivaux.

A nők álhatatosabbak a gyülölésben, mint a szerelemben. Goldoun.

(Folyt. és vége köv.)

Apróságok.

— Olcsó orvos. — Mit tart ön X. orvosról?

— Nagyon hires ember, de van egy tulajdonsága amely miatt nem bizom magamat rá.

— Melyik az?

— Nem fogad el fizetést betegjeitől.

— Hát ez is hiba?

— Igen, mert csak azért nem fogad el, mivel a beteg örökösei által fizettetni magát!

•

Szemrehányások. Feleség: — Látod, te rosz ember, én a lefolyt hóban naplót vezettem és abból az tünik ki, hogy te 27-szer jöttél éjfél után haza és csak háromszor maradtál itthon.

Férj: — Borzasztó! Igazán magam is szemrehányást teszek magamnak: három szép estét igy elpréd'lni.

•

Akaratlan vallomás. „Te Friczi, igazjaz, hogy Jóska a nagy lutriát megnyerte?" — Igaz biz az! nála is bebizonyosodott a példabeszéd, hogy „a szamárnak szerencséje van!" — „Te mi ketten is vehetnénk magunknak egy sorsjegyet."

•

Mért nem megy férjhez. Andor: Valjon férjhez megy e valamikor ez a Gabriella, aki igen szellemes, de még sokkal inkább — szerelmes? Sándor: Bizonyosan nem, mert ő sohasem lesz | olyan bolond, hogy nőül menjen egy olyan férfiuhoz, aki elég bolond, hogy őt nőül kérje.

•

Nincsenek gyermekek. Aladár: — Mama adj egy kis darab cukrot! Mama: Nem kapsz, nem gyermeknek való, elromlanak a fogaid. (Aladár addig sir, mig anyja egy darab cukorral el nem halgattatja.) Aladár: Látod mama, mégis adtál, pedig vagy mindjárt adtál volna, vagy nem kellett volna most már adnod, ha még ugy sirok is, mert nem szép a — következetlenség.

•

Mi a nevezetes dolog Perse községében? A megyei tanitó egylet földrajzi adatokat gyüjt, s e czélból minden tanitóhoz felhivást intézett, melyben a kérdő pontok is bentfoglaltak. Perse község tanitója azon kérdésre, hogy mi nevezetesség van a községben? következőket irta a kérdő pont után: „Perse községében az a nevezetes dolog, hogy ott a világ teremtése óta se zsidó se czigány nem lakott.

•

A házasélet fokmérője. A házasélet valódi fokmérőjeként lehet tekinteni azokat a feleleteket, melyekkel a férj kedves oldalbordája kéréseit szokta elutasitani. — A mézes hetekben igy: „Kedves angyalom, valóban kétségbe vagyok esve, hogy nem tehetek eleget kivánságodnak. Eskűszöm, mindent elkövetnék kedvedért, de ittfájdalom, hatalmam véget ér!" Hat hó mulva: „Legyen eszed Eliz, ne kivánj olyasmit, a mit nem adhatok. Tudod, hogy vannak határok!" — Másfél év mulva: „Tedd meg azt a szivességet és ne bomolj mindig elérhetlen dolgok után!" Öt mulva: „Egyéb bajod nincs? Tisztelem az ezredet!" Tiz év mulva: „Majd ha fagy!"

•

Mi a nő élete? Erre a kérdésre igy felel egy szellemes iró: Tizennyolcz éves korától 25-ig hét éves háboru a szív és ész között; 25-ik évtől 55-ig: harmincz éves háborúja a természetnek a szabóval; azontul pedig egy régi fellegvárnak makacs védelme az évek rohama ellen

Az ártatlan. Egy hidon mennek át Edith és Károly; midőn át érnek rajta, Károly nagy merészen azt, mondja: Edith, önnek meg kell fizetni a vámot azért, hogy e hidon átjött. „Milyen legyen az a vám?" kérdé Edith ártatlanul. Károly szó nélkül megcsókolta. Edith elpirul, de nem szól semmit, pár perez mulva azonban megjegyzi: „Talán ujra átmehetnénk azon a hidon!"

•

Sajnálja piócáit. M. ismik, mint a kefekötő.

Egyszer sulyosan megbetegszik. Az orvosok elhatározzák, hogy piócát raknak testére.

„Sohse fáradozzanak, — mondá mosolyogva a beteg, ugy sem volna haszna: amint testemhez érnek a piócák, már is holtrészegek!

Szerkesztői üzenetek.

Losonez T. Mi sem szeretjük, ha valaki hivatás nélkül okoskodik, s minden lében kanál, mint az a bizonyos patikárius; hanem azért az ily féle embereket rosz humoristikus verssel el nem lehet riasztani!

Szécsény. K. E. Személyeskedésnek nem engedünk tért.

Reményfy J. urnak. A felelős szerkesztő távollété miatt ezuttal nem közöltethetett.

Felelős szerkesztő:
Horváth Dano.

HIRDETÉSEK.

VIDATS EKÉK

Vidats-féle egyéb gépek és azok pótrészei

ezentul az **eredeti Vidats-féle mintái** (modell) szerint **csakis** az alább irt gyárban kaphatok, mely az összes mintákat a Vidats-féle csődtömegtől megszerezve, azokat is gyártja.

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár-részvénytársaság

gazdasági osztálya.

Központi iroda: Budapest, váczi-körút 57. szám.

Egy tanuló

azonnal felvétetetik

Hummer Mihály,

fűszerkereskedésében, B.-Gyarmaton.

Árverési hirdetmény.

Nógrádmegye árvaszékének 908.—885 sz. végzése folytán, néhai Szontagh Tivadar örököseit tulajdon jogilag illető, a 669 magyar bold 871 □ öl kiterjedésű föld, rét, legelő s erdőből álló nemesi ingatlanai folyó 1885 évi szeptember hó 17 én d. e. 9 órakor Dolányban (Nógrádmegye u. p. Szécsény) önkénytes árverésen 65000 frt becs és kikiáltási ár mellett, elfognak adatni.

Bánatpénzül tartozik a vevő a becsár tiz száz tolját készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirokban elteuni.

A vételár fele az árverés jóváhagyó végzésének vétele után 15 nap alatt, másik fele ugyanattól 45 nap alatt az árvaszékhez beterjesztendő. Amennyiben ezen ingatlanokon a jelzálog hitelbanknak az idő közi törlesztések ide nem számításával 33000 frt be kebelezett követelése van, s abadságában áll a vevőnek a nevezett pénzintézettel ezen követelés átvállalása iránt egyezségre lépni s ennek engedélyes szabályszerű nyilatkozatával a vételári részletet törleszteni.

Vevő az ingatlanságnak 1885 évi deczember 30. lép birtokába, azonban az őszi vetések iránt az árverés napja után intézkedni jogositva van.

Ugyanott f. é. október 17 én d. e. 10 órakor folytatólag ezen ingatlanséghoz tartozó összes gazdasági felszerelvények, ugymint szarvasmarhák, jukok s egyébb gazdasági ingóságok készpénz fizetés mellett elfognak árveretni.

Az összes átiratási százaléki és bélyeg költségek a vevőt terhelik.

Kelt B Gyarmaton 1885. augusztus 4 én.

Steller Antal
főügyész

Horváth Danó
megyei árvaszéki elnök.

1036—885. szám. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A szécsényi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a Takarék és hitelintézet végrehajtatónak Rixman János karancskeszi lakos végrehajtást szenvedő elleni 630 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék illetve szécsényi kir. járásbiróság területén lévő Karancskeszi községében, fekvő, és ezen község 30 sz. tljkvi ivébe A. †. 1—5. sorsz. alatt foglalt nemesi birtokra az árverést 2059 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban, elrendelte, és hogy a fennebb megjelelt ingatlanok az 1885. évi szeptember hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Karancskeszi községében a körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának tizszázalékát vagyis az ennek megfelelő összeget készpénzben vagy 1881-ik évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsényben a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság 1885 évi május hó 13-án. 3—3

SÁRKÁNY

bizományi és butor-csarnoka Budapesten, Gizella tér 3. sz. I. em., a Deák Ferencz utcza sarkán.

Ajánlja az országos kiállitás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalosmesterek által készitett óriási választékban eladásra készitett igen finom szalon-, ebédlő-, háló és uri szoba berendezéseket mindennemű kivitelben; **körülbelül 150 szobára való egyszerű legszilárdabb asztalos s kárpitos bútorok**, kulengyékre kiválóan alkalmas, valamint vasbútorok nyárilak berendezésekre az egyszerű butorkészlet teljes feloszlása miatt, mig e készlet tart, az elkészitési áron alul eladatnak.

Dús választék igen elegans, valamint egyszerű kész szalongarniturákban leüzlésesebben a legujabb minta szerint elkészitve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crepp és juttaszövetekből **rendkivüli olcsó árak mellett.**

☞ *Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapundl I. em.* ☜

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek. 2—3

Árverési hirdetmény.

Mely által közzé tétetik, hogy báró Majthényi László ur leszenyei italmérési joga a folyó év szeptember hó 8-án megejtendő árverésen ez évi november 1 től kezdőleg haszonbérbe lesz adandó.

Feltételek: 525 frt évi bérlet, negyedévi haszonbérnek előre való lefizetése, végül pedig, hogy a ház és a járadék adó bériőt terhelendi.

Leszenye, 1885. augusztus 16-án.

Fekete Béla,
tisztartó.

2—3

1885

KIÁLLITÁS

1885

Közlés.

A Daniek Károlyné asszony nevén álló, s a ragyolczi 1. sz. tjkvben A. 1. sor 602. hrsz szám alatt felvett a ragyolcz község határában fekvő szántóföld, rót és erdőből álló a 5888 frtra becsült ingatlanság, vb. Suda János csődtömege mint végrehajtató részéről **f. év szeptember hó 15-én délelőtt 9 órakor** Ragyolcz község házánál fog nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek esetleg fenti becsáron alul is eladatni.

Deszkáss Gusztáv, ügyvéd,
mint a végrehajtató csődtömeg gondnok.

4145—1885. sz. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A b.-gyarmati kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Hudecz Zsigmond ügyvéd Kulcsár József örökösei érdekében, mint árvaszéki megbizott a bekebelezett követelések kielégitése végett kért önkéntes árverési ügyében a b.-gyarmati kir. tszék területén lévő Balassa-Gyarmaton fekvő, a b.-gyarmati 494-ik tljkvben I. 636 hrsz. a. irt censualis házból s beltelekből felében Kulcsár Józsefet illető jutalékra az önkéntes árverést 1090 forintnyi kikiáltási árban elrendelte azon hozzáadással, hogy az a jelzálogos hitelezők irányában végrehajtási árverés jogható lyával birjon; és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi október hó 14-én d. e. 10 órakor a b.-gyarmati kir. törvényszék telekkönyvi pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megálapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-jat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban jelzett ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton a kir. törvényszéknek 1885. évi julius hó 23-án tartott üléséből.

3600—885 sz. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A b.-gyarmati kir. tszék mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Zsubriczky István végrehajtatónak, és a csatlakozott hitelezőknek Fehér István végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az árverést a b.-gyarmati kir. törvényszék területén lévő Penczen és Keszegen f. kvő

1) a keszegi 30. tlkvben Fehér István nevére irt I. 1. 2. sor 35 és 136. hrsz. házra, beltelekre és kertre 283 frt kikiáltási árban,

2) a penczi 343. tlkvben Fehér István nevére irt †. 2. sor 1133. hrsz. alatti dézsmás szőlőre 802 frtnyi kikiáltási árban elrendelte, olykép, hogy a csatlakozott hitelezők, ha a végrehajtó az árverést megtartani nem kivánná, és pedig Fehér András és társai 81 frt 41 ½ kr., és Golka György 35 frt 75 kr a járulékainak kielégitése végett megtarthatják, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi szeptember hó 21-ik napján d. e. 10 órakor Keszeg község házánál, és szeptember 22-én d. e. 10 órakor Pencz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-jét készpénzben vagy 1881. évi LX. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek birósagnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton, a kir. telekkvi tszéknek 1885. julius hó 3-án tartott üléséből.

Árverési hirdetmény.

Marczali közbirtokosság tulajdonát képező Italmérési jog a hozzá tartozó épülettel 1886 évi jan. 1-től számitandó 3 évre, Vajda Miklós regale felügyelőnél Patvarczon szeptember hó 27-én tartandó nyilványos árverés utján haszonbérbe adatik, a hol is a részletes feltételek bármikor megtudhatók.

Kikiáltási ár 550 frt o. é. Árverezni szándékozók tartoznak szokásos 10-toljat bánatpénzt előleg letenni.

Vajda Miklós
mint közbirt. regale felügyelő.

1—1

Nyomatott a kiadó tulajdonos Kék László-nál B. Gyarmaton, 1885.